Dosarul nr. 3a-330/2024
2-22066832-02-3a-05032024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Corneliu Guzun

D E C I Z I E

24 aprilie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Angela Bostan şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinînd în ședință de judecată publică, cererile de apel *înaintate de Guvernul Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor* împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de ***** ***** către Guvernul Republicii Moldova, cu participarea terților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 13.05.2022, ***** ***** a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Guvernului Republicii Moldova, cu participarea terților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral (f.d.6-18).

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, prin Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr.18-d din 05 februarie 2020 a fost dispusă numitea Dlui ***** ***** în funcția de director genreal adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

Prin nota informativă cu nr. 01-6/3212 din 16 decembrie 2021, ***** în calitate de Director general al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor, a sesizat Guvernul Republicii Moldova cu privire la pretinsa activitate reticentă a reclamantului ***** ***** manifestată prin: refuzul acestuia în unele cazuri exercitarea atribuţiilor de serviciu, astfel împiedicând activitatea agenţilor economici în partea ce ţine de importul/exportul, transportare, depozitare,

comercializare anumitor produse de uz fitosanitar în R. Moldova sau peste hotarele R. Moldova; utilizarea bunurilor ANSA şi anume, în interes propriu, a utilizat autoturismul de serviciu de model ***** cu n/î ***** ***** în zilele de odihnă, în afara orelor de serviciu şi în perioada aflării în concediu de boală/odihnă; depăşirea limitei aprobate pentru alimentarea automobilului de serviciu pentru lunile: august 2020, supra limită 11,48 litri; septembrie 2020, supra limită 19,31 litri; octombrie 2020, supra limită 24,25 litri. În contextul celor invocate s-a considerat oportun aplicarea în privinţa lui ***** ***** celei mai aspre sancţiuni disciplinare (destituirea).

Prin scrisoarea de însoţire cu nr. 01-6/3246 din 20 decembrie 2021, nota informativă a fost expediată în adresa Guvernului R. Moldova.

Potrivit procesului verbal al şedinţei Comisiei de disciplină pentru funcţionarii publici de conducere de nivel superior din cadrul ministerelor şi altor autorităţi administrative centrale a Cancelariei de Stat nr. 2 din 7 februarie 2022 s-au constatat următoarele: neexaminarea temeiului cu privire la pretinsa neexercitare a atribuţiilor de serviciu ale lui ***** ***** pe motiv de lipsă de probe pertinente; constatarea abaterii disciplinare în temeiul de art. 57 lit. h) şi j) din Legea 158/2008, pentru utilizarea automobilului de serviciu în interes propriu, în mod repetitiv, nemotivat şi nejustificat în afara programului de muncă, în zilele de odihnă şi în perioada aflării în concediu de odihnă şi medical.

Potrivit procesului verbal supra a fost decis de a propune Guvernului aplicarea lui ***** *****, Director general adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor a sancţiunii disciplinare „destituirea din funcţia publică” în temeiul art. 56-59 şi art. 64 alin. 1) lit. b) din Legea 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

Prin Dispoziţia Guvernului R. Moldova cu nr. 56-d din 13 aprilie 2022, s-a dispus destituirea lui ***** ***** din funcţia de Director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor din 13 aprilie 2022, de drept, fiind invocate prevederile art. 56-59, 64 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

La 19 aprilie 2022 reclamantul a depus o cerere în adresa Cancelariei de Stat prin care a solicitat: (i) suspendarea executării actului administrativ privind destituirea din funcţia de Director general adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor; (ii) eliberarea copiei dosarului administrativ. Prin răspunsul Cancelariei de Stat cu nr. 16-81-4256 din 27 aprilie 2022 a fost respinsă solicitarea suspendării actului administrativ şi inclusiv eliberarea copiei dosarului administrativ.

Consideră reclamantul că, Dispoziţia de destituire din funcţie cu nr. 56-d din 13 aprilie 2022 este ilegală, emisă cu devieri de la cadrul legal pertinent, după cum urmează. La emiterea dispoziţiei, a fost omisă motivarea actului administrativ

contestat, stabilit ca procedură obligatorie în raport cu pct. 65 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin HG nr. 201/2009 coroborat cu art. 118 alin. (1) din CA, care prevede, că motivarea este operaţiune administrară prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Sintagma „în mod obligatoriu" conferă prevederii un caracter imperativ, astfel că nerespectarea ei ar putea conduce la anularea actului administrativ de sancţionare. De aceea, este obligatoriu ca actul administrativ să conţină toate componentele menţionate.

Dispoziţia se întemeiază pe o sancţiune disciplinară, pentru săvârşirea unei abateri disciplinare care a avut consecinţe grave, însă de fapt în procesul anchetei nu s-au constatat/indicat careva consecinţe grave.

Actul administrativ nu a fost adus la cunoştinţa reclamantului sub semnătură, fapt ce contravine prevederilor art. 59 alin. (8) din Legea 158/2008.

La emiterea actului administrativ nu s-a ţinut cont de principiul individualizării sancţiunii disciplinare, fapt ce contravine prevederilor art. 59 alin. (10) din Legea 158/2008.

Actul administrativ contravine pct. 67 din Regulamentul cu privire Ia comisia de disciplină, aprobat prin HG nr. 201/2009 şi art. 59 alin. (2) din Legea 158/2008, or sancţiunea disciplinară a fost aplicată cu depăşirea termenului de 6 luni de la data săvârşirii abaterii (reclamantului i se impută o serie de abateri începând cu perioada iulie 2020).

Actul administrativ a fost emis cu depăşirea termenului de o lună de la data constatării abaterii, fapt ce contravine art. 59 alin. (3) din Legea 158/2008. Actul administrativ aduce atingere dreptului legitim al reclamantului la muncă, garantat de art. 43 din Legea Supremă. Aşa cum la baza Dispoziţiei de destituire din funcţie a stat procesul verbal nr. 2 din 7 aprilie 2022 al Comisiei de discipline din cadrul Cancelariei de Stat, se impune a considera şi netemeinicia procesului verbal emis. În acest sens, pretinsele temeiuri conţinute în procesul verbal sunt vădit neîntemeiate, lipsite de probatoriu pentru următoarele aspecte.

Potrivit fişei postului şi ordinului Directorului General al ANSA, reclamantul a efectuat deplasări pe întreg teritoriu ţării. Temeiul deplasărilor era controlul calităţii activităţii pe întreg teritoriu. Toate deplasările au fost coordonate cu Directorul General care era în funcţie la acel moment. Respectiv, autoturismul de serviciu a fost folosit legal şi în corespundere cu obligaţiile de serviciu, care includeau deplasări înafara locului de muncă.

Mai mult, potrivit Ordinului ANSA nr. 449 din 4 noiembrie 2019 se atestă că, automobilele din dotarea Agenţiei pot fi conduse fie de şoferii auto angajaţi în acest scop, fie de oricare angajat din cadrul Agenţiei. Reclamantul, uzând de acest drept, a folosit autoturismul de serviciu pentru deplasările preconizate. În acest

sens, opinia Comisiei de disciplină referitoare la utilizarea nejustificată a automobilului de serviciu de model ***** este una eronată şi contrară circumstanţelor de fapt. Cât priveşte afirmaţia Comisiei precum că, reclamantul a folosit autoturismul în interes personal, potrivit procesului verbal nu există nicio probă care ar demonstra că deplasările începând cu pretinsa perioadă a lunii aprilie 2020-8 octombrie 2021 în realitate au fost deplasări în interes personal. Legat de argumentul că, deplasările au fost efectuate de reclamant în afara programului de serviciu, în zilele de odihnă şi în perioada aflării sale în concediu de odihnă şi medical, prin prisma funcţiei deţinute, reclamantul avea obligaţia de a colabora cu operatorii economici din domeniu, de a oferi suportul necesar mediului de afacere pentru soluţionarea problemelor prin organizarea de şedinţe, mese rotunde etc. Toate aceste acţiuni coroborat cu complexitatea/volumul acestora, se efectuau inclusiv în afara programului de muncă.

La fel, reclamantul în vederea îndeplinirii obligaţiilor de serviciu cu responsabilitate, promptitudine, era nevoit să intervină în soluţionarea acestora chiar şi în zilele de odihnă, inclusiv concedii anuale sau de boală. În acest sens concluzia Comisiei e absolut nejustificată şi neîntemeiată. Or, reclamantul a folosit timpul de lucru, precum şi bunurile aparţinând autorităţii publice, numai în scopul desfăşurării activităţilor aferente funcţiei publice deţinute, aşa cum prevede art. 9 din Legea 25/2008.

Astfel, pretinsele circumstanţe invocate în procesul verbal nr. 2 din 07 februarie 2022, nu pot constituie abateri disciplinare, prin destituirea din funcţia publică, or „motivarea,, conţinută în procesul verbal este una formală, bazată literalmente pe nota informativă a lui Musteaţă (actualul director general ANSA), care din motive personale a urmărit scopul înlăturării reclamantului, neavând niciun temei serios şi real. *Per a contrario*, pretinsele constatări reprezintă expresia unei atitudini discreţionare faţă de ***** *****. Mai mult, sancţiunea disciplinară aplicată este una incorectă, în condiţiile în care în acţiunile reclamantului nu au fost stabilite care sunt consecinţe grave admise de reclamant. În altă ordine, sancţiunea propusă rezidă că, puterea probantă şi valoarea probelor au fost determinate de intenţia de a imputa nişte fapte, având deja un caracter preconceput. Valoarea explicaţiei reclamantului nu a fost apreciată obiectiv, în raport cu alte circumstanţe descrise. Mai mult, la propunerea aplicării sancţiunii disciplinare, nu s-a ţinut cont de cauzele şi gravitatea abaterii disciplinare, de circumstanţele în care acestea au fost săvârşite, de comportamentul funcţionarului public în timpul serviciului, gradul de vinovăţie, consecinţele precum şi de existenţa sau inexistenţa a careva sancţiuni disciplinare. La caz, Comisia nu a arătat prin ce anume s-a manifestat utilizarea nemotivată a automobilului de serviciu, deoarece ***** ***** a avut acceptul angajatorului pentru deplasările efectuate, ca urmare alimentând autoturismul de serviciu cu combustibilul necesar.

De asemenea, nu au fost prezentate probe verosimile şi concludente pentru a demonstra intenţia reclamantului de a utiliza banii publici. Drept urmare, Comisia urma să respingă faptele expuse în notă, pentru lipsa încălcărilor ce ar putea servi temei pentru iniţierea investigaţiilor. De fapt, acţiunile reclamantului descrise în procesul verbal, întrunesc doar două din cele patru condiţii indispensabile pentru aplicarea sancţiunii disciplinare şi anume: obiectul şi subiectul, însă lipsesc celelalte două elemente indispensabile aplicării sancţiunii disciplinare, şi anume latura obiectivă şi latura subiectivă.

Concluziile reflectate nu corespund circumstanţelor de fapt, iar pe cale de consecinţă, sancţiunea disciplinară aplicată reclamantului nu este proporţională faptei imputate acestuia. Reclamantul care anterior nu a fost niciodată sancţionat disciplinar, a fost sancţionat cu cea mai severă sancţiune.

În argumentarea aspectelor de procedură invocă următoarele. Ședinţa Comisiei a fost desfăşurată în lipsa reclamantului, care nu a fost citat legal referitor la desfăşurarea şedinţei comisiei, fapt ce contravine pct. 43, 44 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin HG nr. 201/2009. Reclamantul nu a recepţionat raportul privind ancheta de serviciu, fapt ce contravine pct. 45 din Reguiamentul supra. Ședinţa comisiei a fost desfăşurată în lipsa reclamantului, nefiind audiat în raport cu sesizarea formulată, fapt ce contravine pct. 48 din Regulament coroborat cu art. 59 alin. 3) din Legea 158/2008.

Comisia a omis să administreze probele relevante cazului, încălcând astfel pct. 51 din Regulament. Comisa nu a ţinut cont de principiul individualizării sancţiunii disciplinare, care presupune: cauzele care au determinat săvârşirea abaterii disciplinare; împrejurările în care aceasta a fost săvârşită; gradul de vinovăţie; gravitatea şi consecinţele abaterii disciplinare; conduita funcţionarului public; existenţa unor antecedente disciplinare ale funcţionarului public, care nu au fost stinse în condiţiile legii, fapt ce contravine pct. 55 din Regulament; Raportat la circumstanţele expuse, Dispoziţia de destituire din 13 aprilie 2022 emisă de Guvern, urmează a fi anulată. Or, destituirea din funcţie a fost doar o mimare şi un pretext de concediere a reclamantului neagreat politic de către noul Director General al ANSA, precum şi existenţa relei credinţe, caracterizată prin atitudine preconcepută faţă de reclamant. Pe de altă parte, pe parcursul perioadei de activitate reclamantul şi-a executat conştiincios atribuţiile de serviciu, a realizat cu succes toate obiectivele stabilite în cadrul acestei instituţii şi nu a lăsat niciodată loc pentru careva obiecţii din partea angajatorului sau cu atât mai mult, nu a fost supus vreunor sancţiuni disciplinare. Reclamantul are o experienţă de muncă de peste 9 ani în serviciul public, unde a ocupat diverse funcţii publice. Pe parcursul anilor de muncă a avut o reputaţie profesională ireproşabilă, care este una din condiţiile esenţiale pentru funcţia publică, a fost promovat cu regularitate în funcţii

şi niciodată nu a fost sancţionat disciplinar. Mai mult, în perioada de activitate, reclamantul a fost evaluat cu un calificativ final „foarte bine„.

Suplimentar, reclamantul este căsătorit şi are la întreţinere un copil minor, iar la moment venitul soţiei este unica sursa de existenţă, care nu este suficientă pentru a întreţine întreaga familia. În condiţiile în care temeiurile care au stat la baza emiterii actului administrativ sunt formale şi defectuoase, reclamantul este impus la demararea prezentei acţiuni în vederea revendicării dreptului încălcat prin anularea actului administrativ cu restabilirea lui ***** ***** în funcţia deţinută anterior, Director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenţiei pentru Siguranţa Alimentelor.

Astfel, rezultă că, angajatorul a aflat despre pretinsele abateri la 20 decembrie 2021, prin urmare la destituirea din funcţie a reclamantului au fost încălcate prevederile cu privire la termenele de aplicare a sancţiunii disciplinare, în condiţiile în care dispoziţia de destituire a reclamantului a fost emisă doar la 13 aprilie 2022. La caz este indubitabil că, Cancelaria de Stat a aflat despre presupusa încălcare a reclamantului, odată cu recepţionarea notei explicative semnată şi expediată de către Directorul general al ANSA, ***** la 20 decembrie 2021.

Menționează, că în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea 158/2008, Persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune destituirea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei destituirii din funcţia publică, în următoarele cazuri; b) drept sancţiune disciplinară, aplicată pentru săvârşirea unei abateri disciplinare care a avut consecinţe grave. La caz, reclamantului nu i-a fost comunicat actul administrativ, ultimul a cunoscut despre actul administrativ contestat prin intermediul Monitorului Oficial.

Solicită reclamantul, anularea Dispoziției Guvernului Republicii Moldova nr. 56-d din 13.04.2022 ”Cu privire la destituirea din funcția publică a domnului ***** *****”, ca ilegală; dispunerea restabilirii lui ***** ***** în funcția de director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției de Stat pentru Siguranța Alimentelor; încasarea de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 14.04.2022, până la data pronunțării prezentei hotărâri de restabilire în funcție; încasarea de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** a prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022, s-a admis acțiunea înaintată de ***** *****. S-a anulat Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 56-d din 13.04.2022 „Cu privire la destituirea din funcția publică a domnului ***** *****”, ca ilegală.

S-a dispus restabilirea lui ***** ***** în funcția de director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției de Stat pentru Siguranța Alimentelor.

S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 14.04.2022, până la data pronunțării prezentei hotărâri de restabilire în funcție.

S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar al acestuia.

S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei.

La data de 29 noiembrie 2022, Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii instanței de fond solicitînd admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022 în sensul respingerii acțiunii integrale (f.d.144), iar la data de 27 februarie 2023 a depus apel motivat.

La data de 07 decembrie 2022, Guvernul Republicii Moldova a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022 în sensul respingerii acțiunii integrale (f.d.147-148), iar la data de 27 februarie 2023 a fost depus apel motivat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2023 au fost respinse cererile de apel înaintate de Guvernul Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor. S-a menţinut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022 (f. d. 19 Vol. II).

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2023, s-a admis parțial cerința lui ***** ***** privind încasarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 lei, în rest cerința s-a respins (f. d. 73 Vol. II).

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și Guvernul Republicii Moldova au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2023 (f. d. 46; 51 Vol. II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2024 au fost admise recursurile depuse de către Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor și Guvernul Republicii Moldova.

S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2023, adoptată, în cauza de contencios administrativ depusă de ***** ***** către Guvernul Republicii Moldova, cu participarea terților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral, și s-a trimis spre rejudecare, în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 131 Vol. II).

<u>Argumentele invocate de apelanți.</u>

În motivarea cererii de apel înaintate de Guvernul Republicii Moldova, s-a invocat că, instanța corect a determinat circumstanțele importante pentru calificarea acțiunilor d-lui ***** ***** ca fiind abateri disciplinare însă, nu a dat apreciere altor circumstanțe care justifică aplicarea față de intimat a sancțiunii „destituirea din funcția publică" prevăzută în art.58 lit.g) din Legea 158/2008, astfel ajungând la o concluzie eronată privind caracterul disproporționat al deciziei contestate în raport cu faptele imputate.

În esență, hotărîrea instanței, în partea ce vizează necesitatea anulării Dispoziției Guvernului Republicii Moldova nr.56-d din 13.04.2022 „Cu privire la destituirea din funcția publică a domnului ***** *****", se fundamentează pe două raționamente juridice, eronate în opinia sa.

Cu privire la primul raționament, în opinia instanței, prestigiul unei autorități publice nu poate fi sau, cel puțin, nu urmează a fi compromis prin utilizarea automobilului de serviciu în afara orelor de serviciu, în lipsa altor încălcări, mai grave, eventual comise de funcționarul public. Corespunzător, este insuficientă reclamarea atingerii prestigiului instituției în justificarea aplicării lit. b) alin. (1) art. 64 al Legii 158/2008 la sancționarea disciplinară a lui ***** *****.

Cu referire la acest aspect consideră că, folosirea automobilului de serviciu s-a realizat nu doar înafara orelor de serviciu, dar și în perioada cînd raporturile de serviciu erau suspendate (art.52 lit. d) din Legea 158/2008), circumstanță constatată de instanță, fapt care reflectă o depășire a atribuțiilor de serviciu de către o persoană publică. Atît autoritatea publică, dar, mai cu seamă și funcționarul public, trebuie să-și desfășoare activitatea în strictă conformitate cu prevederile legale potrivit principiului „se permite doar ceea ce este prescris". Activitatea arbitrară a unui funcționar public, în special la funcție de conducere, în mod evident periclitează nu doar prestigiul unei autorități publice, dar și încrederea societății în actul de guvernare în general, or funcționarul public trebuie să se conducă de principii ca: principiul legalității, profesionalismului, responsabilității, loialității etc.

Utilizarea nejustificată a automobilului de serviciu implicit determină utilizarea nejustificată și contrar scopului a banului public, în diferitele sale aplicații, atît ca combustibil, dar și ca cheltuieli de uzură a bunului.

Din considerentele expuse, nu sunt de acord cu concluzia instanței că prestigiul unei autorități publice nu poate fi sau, cel puțin, nu urmează a fi compromis prin utilizarea automobilului de serviciu în afara orelor de serviciu.

Cel de-al doilea raționament, care privește caracterul disproporționat al sancțiunii aplicate, la fel îl consideră eronat, rezultat din omisiunea de a da o apreciere corespunzătoare tuturor probelor și argumentelor prezentate atît de Guvern cât și de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor. De fapt, din conținutul părții motivate a hotărârii contestate, deduce că instanța nu a luat în

considerare toate faptele relevante. Motiv pentru care, testul de verificare a exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar prin prisma art.225 din Codul administrativ, a fost unul superficial.

La judecarea cauzei în fond a constatat prin probe concludente nu doar folosirea automobilului de serviciu în afara orelor de serviciu, dar și alimentarea a cestuia din contul instituției în perioada aflării în concediu de odihnă/boală. Reiterează că, funcționarul public trebuie să asigure, potrivit atribuțiilor ce îi revin, folosirea eficientă și conform destinației a banilor publici.

În acest context, în perioada aflării în concediu de odihnă/boală au fost realizate alimentări cu combustibil: data 15.04.2021, alimentat (682,50 lei) la stația PECO, ora 08:51; data 18.06.2021, alimentat (736, 16 lei) la stația PECO, ora 17:44; data 02.09.2021, alimentat (733,70 lei) la stația PECO, ora 12:18; data 03.10.2021, alimentat (754,01 lei) la stația PECO, ora 08:41; data 08.10.2021, alimentat (400,00 lei) la stația PECO, ora 17:29; data 08.10.2021, alimentat (400.00 lei) la stația PECO, ora 17:58;

În continuare, nu mai puțin grav este și faptul admiterii, de către funcționarul public de conducere, a sancționării autorității publice, în care este angajat, pentru necomunicarea datelor persoanei care a comis contravenții în domeniul circulației rutiere (procesul verbal ***** din 24.06.2021).

Conex, instanța a concluzionat că aplicarea față de ***** ***** de către Guvern a celei mai aspre sancțiuni din lista celor prevăzute de lege și în lipsa în textul deciziei emise a motivelor referitoare la temeiurile aplicării în acest mod dreptului discreționar al autorității emitente, este contrară exigențelor legale.

Cu referire la acest aspect, reiterează poziția expusă în instanța de fond. Motivele referitoare la aplicarea sancțiunii disciplinare "destituirea din funcție" au fost expuse în raportul Grupului de anchetă. Conținutul raportului și celelalte acte, incluse în dosarul administrativ, reprezintă motivarea în fapt și drept a actului administrativ individual defavorabil, în speță Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr.56-d din 13.04.2022.

Consideră că, conținutul raportului și a celorlalte acte nu urmează a fi preluate textual în conținutul dispoziției Guvernului. Or, în acord cu dispoziția art.118 alin. (1) din Codul administrativ motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În continuare, în acord cu dispoziția art. 15 alin. (1) din Codul administrativ, operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Totodată, potrivit art. 123 alin.(l) lit. b) din Codul administrativ, o încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual, este neînsemnată atunci cînd motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică.

Un alt argument normativ, în favoarea raționamentului supra expus, este dispoziția art. 118 alin.(3) din legea citată, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

În ultimul rînd, contrar concluziei instanței de fond, sancțiunea aplicată corespunde scopului urmărit de lege, ea este menită să promoveze în funcție oameni integri care să inspire încrederea cetățenilor în activitatea autorității, în mod special și în actul de guvernare - în general. Totodată, nu poate fi neglijat faptul că funcția publică de conducere implică și un standart de integritate mult mai ridicat în raport cu funcțiile de execuție.

În motivarea cererii de apel înaintate de către Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor s-a indicat că, acțiunile d-lui ***** *****, director general adjunct al Agenției, au fost catalogate/calificate de către angajator ca și abateri disciplinare, au fost repetitive și ultima acțiune în acest sens a avut loc la 08.10.2021.

La caz, nu au fost prezentate argumente elocvente și convingătoare referitor la faptul că ancheta de serviciu: ședința Comisiei a fost desfășurată în lipsa reclamantului, reclamantul nu a recepționat raportul privind ancheta de serviciu, reclamantul nu a fost audiat, comisia nu a ținut cont de principiul individualizării sancțiunii disciplinare; argumentele sunt doar declarative nefiind administrate careva înscrisuri ce ar proba contrariul, iar reclamantul duce în eroare instanța de contencios administrativ. La caz, se atrage atenția că instanța de fond a omis de a examina în detaliu circumstanțele faptice descrise supra, fiind probate în ședința Comisiei de disciplină, or acestea în opinia Agenției se consideră ca fiind probe plauzibile privind atragerea la răspundere disciplinară a lui ***** *****, director general adjunct al Agenției.

Mai mult, cele reținute de către instanța de fond precum că: „nu au fost prezentate argumente elocvente și convingătoare referitor la faptul că ancheta de serviciu: ședința Comisiei a fost desfășurată în lipsa intimatului ***** *****, care nu a recepționat raportul privind ancheta de serviciu, acesta din urmă nici nu a fost audiat și comisia nu a ținut cont de principiul individualizării sancțiunii disciplinare.

Agenția atrage atenția că cele reținute sunt doar declarative, nefiind administrate careva înscrisuri ce ar proba contrariul, iar reclamantul/intimatul ***** ***** a indus în eroare instanța de fond. Prin urmare, la materialele dosarului administrativ sunt administrate suficiente probe ce demonstrează abaterea disciplinară admisă de către intimatul ***** *****. Mai mult, intimatul fiind audiat în instanța de fond a recunoscut abaterea disciplinară admisă cu privire la utilizarea automobilului de serviciu în timp liber și în timpul aflării în concediul de boală. Recunoașterea admiterii abaterilor disciplinare de către dl ***** ***** a

fost reflectată și în hotărârea instanței de fond, ceea ce în opinia Agenției, constituie temei de admitere a apelului și de casare a hotărârii instanței de fond.

Mai mult, Agenția consideră absolut inadmisibilă hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 noiembrie 2022 în condițiile în care prevederile art.119 alin. (2) Codul administrativ, oferă Guvernului (angajatorul) capacitatea de așa alege forma actului administrativ individual.

În același timp, potrivit răspunsului Cancelariei de Stat cu nr. 16-81 4256 din 27 aprilie, remis către dl ***** *****, director general adjunct al Agenției, se constată cu certitudine că, pe parcursul desfășurării procedurii disciplinare, precum și în cadrul audierilor, au fost comunicate/prezentate toate actele relevante procedurii din speță.

Deci, cele reținute de către instanța de fond precum că dl ***** ***** nu a fost prezent la ședințele Comisiei disciplinare, nu corespund adevărului. Astfel și acest aspect rezultă a fi un temei de admitere a apelului Agenției și casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 noiembrie 2022.

Se reiterează că, în cadrul anchetei de serviciu s-au administrat suficiente probe ce demonstrează abaterea disciplinară incriminată. Mai mult, actele administrative prin care i s-a încredințat reclamantului ***** ***** automobilul de serviciu de model ***** ***** ********** și raportate la prevederile Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, prevederile pct.9 subpct. 1), 7) și 8) și pct. 1 subpct. 13 și 20) din Anexa nr. 1 din Regulamentul privind modul de folosire a unităților de transport ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției nr. 449 din 04 noiembrie 2019, Ordinului directorului general al Agenției cu nr. 94 din 25 februarie 2021, rezultă a fi acte normative și pe de altă parte administrative ce denotă procedura de gestiunea bunului încredințat - automobil de serviciu de model ***** ***** **********, care în speță au fost încălcate/periclitate de către intimatul ***** *****.

Prin urmare, se remarcă faptul că, în consonanță cu imaginea prejudiciată a Agenției de către reclamantul ***** *****, actul administrativ defavorabil - Dispoziția Guvernului nr. 56-d din 13 aprilie 2022, conține o sancțiune disciplinară emisă în egală măsură abaterilor disciplinare admise de către reclamantul ***** *****, or utilizarea automobilului de serviciu de model ***** ***** ********** (recunoscută de însuși intimat în ședințele de judecată), se va utiliza de către funcționarul public, numai în scopul desfășurării activităților aferente funcției publice deținute.

Indică că, la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat, angajatorul (Guvernul Republicii Moldova) și-a exercitat dreptul discreționar luând în considerație faptele relevante, fiind respectate limitele dreptului discreționar.

Cu privire la argumentul reclamantului ***** *****, precum că pedeapsa aplicată nu este proporțională cu pretinsa încălcare, se reține că, potrivit art. 29 din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Sancțiunea aplicată intimatului ***** ***** privind destituirea din funcția publică, raportată la faptele săvârșite au fost stabilite pe parcursul anchetei de serviciu și confirmate în prezenta cauză și este proporțională scopului urmărit, este necesară și rezonabilă, în vederea prevenirii acțiunilor de utilizare a atributelor de serviciu (în speță a automobilului de serviciu de model ***** ***** **********) în scopuri personale.

Astfel, ca urmare a abaterilor disciplinare ale intimatului la postul său de muncă enumerate mai sus, s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare proporțional celor comise de către ultimul, în conformitate cu prevederile art.58 lit. g) din Legea nr.158/2008 - destituirea din funcție.

Mai menționează, că disciplina muncii vizează obligativitatea de a respecta regulile de conduită prestabilite de către legiuitor, în general, de angajator și de reprezentanții salariaților, în special. Deși Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nu conține o enumerare exhaustivă a abaterilor disciplinare, acestea rezultă din nerespectarea prescripțiilor legale de către salariat. In această ordine de idei, se precizează că angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare, trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, iar modul de enumerare în art.58 din Legea nr.158/2008 nu indică și consecutivitatea aplicării lor.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate supra, normele de drept relevante situației din speță și pornind de la legalitatea acțiunilor Agenției, instanța de fond urma să respingă ca neîntemeiate pretențiile reclamantului ***** ***** din motiv că argumentele și probele anexate nu au demonstrat și nici nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat.

Sancțiunea aplicată reclamantului ***** *****, director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu destituirea din funcția publică, raportată la faptele săvârșite de reclamant care au fost stabilite pe parcursul anchetei de serviciu și confirmate în prezenta cauză, este proporțională scopului urmărit, este necesară și rezonabilă, pe motiv că s-au admis

abateri în legătură cu utilizarea bunurilor Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor în interes propriu, fapt ce prejudiciază imaginea și bugetul acesteia.

Astfel, prin esența preeminenței dreptului și rolul justiției într-o societate democratică, se reiterează că, Agenția este o autoritate publică, finanțată de la bugetul de stat, menită să întreprindă un set de măsuri dc interes general al societății, în care în mod obligatoriu trebuie să activeze angajați integri, profesioniști și care să asigure confort maximal interesului societății.

Integritatea și devotamentul angajaților față de atribuțiile de serviciu asigură o imagine bună a instituției în care activează, care duc la promovarea valorilor supreme protejate de legiuitor. în schimb o imagine defavorabilă, știrbește serios din prestigiul instituției în proporții surprinzătoare, din care considerent cadrul legal al Republicii Moldova caută mereu soluții eficiente pentru atingerea scopurilor propuse.

Deci, se atrage atenția că persoanele ce dețin funcții de demnitate publică în cadrul instituțiilor publice sunt obligate să respecte cu strictețe fișa de post, prevederile legale ce se referă la protecția bunurilor instituțiilor publice, fiind în același timp exemplu pentru angajații Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor. Or, actualmente se creează impresia că utilizarea automobilului în interes personal rezultă a fi o normă legală în cadrul Agenției, ceea ce în opinia Agenției este obligatorie prevenirea și curmarea utilizării bunurilor Agenției (statului) în interes personal.

Subsecvent, atrage atenția că utilizarea bunurilor (automobilelor) Agenției în interes personal de către intimat, periclitează integritatea instituțională a Agenției, stagnează integral parcursul Agenției cu privire la prevenirea și combaterea flagelului corupțional în rândul angajaților Agenției.

Este inadmisibil promovarea unui comportament corupțional de către un funcționar public deținând statut de demnitate publică în condițiile în care este mandatat prin votul Guvernului să asigure buna funcționare a Agenției pe domeniul fitosanitar. Or, din probele administrate la materialele dosarului administrativ, se constată cu certitudine că activitatea intimatului a fost una nocivă care s-a soldat cu consecințe grave ce se referă la imaginea Agenției în special, dar și a Guvernului în general.

Atrage atenția că nici în cadrul Comisiei de disciplină și nici în cadrul ședințelor parcurse în instanța de fond, intimatul ***** ***** nu a prezentat careva rapoarte sau note de serviciu cu rezoluția directorului general care i-ar permite utilizarea automobilului în interes personal.

Menționează că instanța de fond nu a examinat suficient mecanismul aplicării sancțiunii disciplinare de către angajator, în pofida faptului că în dosarul administrativ se conțin suficiente probe ce reflectă modalitatea de aplicare a sancțiunii disciplinare, fiind implicate pe de o parte Cancelaria de stat (asigurând

emiterea procesului-verbal din 07 februarie 2022), iar pe de altă parte Guvernul, asigurând colegial emiterea Dispoziției Guvernului nr. 56-d din 13 aprilie 2022.

În atare circumstanțe, se reiterează că sunt absolut în contradicție cu materialele dosarului administrativ cele reținute de către instanța de fond precum că actul administrativ nu conține o motivare completă, or instanța de fond s-a limitat la examinarea exclusivă a Dispoziției Guvernului nr. 56-d din 13 aprilie 2022, fiind omisă examinarea procesului-verbal al Comisiei de disciplină din 07 februarie 2022 ceea ce în opinia Agenției, urmează a fi examinate în cumul.

Cele menționate rezultă și din prevederile art.59 alin.(7) din Legea nr. 158/2008 și pct.***** și 63 din Anexa nr.7 la Hotărârea Guvernului nr.201/2009 care în mod deliberat au fost neglijate de către instanța de fond.

Totodată a făcut trimitere la două cazuri similare care au fost examinate de instanțele judecătorești și anume cauza intentată de către Levandovschi Lilian împotriva Ministerului Afacerilor Interne și cauza Macovei Anatolie împotriva Ministerului Afacerilor Interne, prin care actele administrative individuale defavorabile pe asemenea abateri disciplinare pentru utilizarea bunurilor Inspectoratului General al Poliției în interes propriu.

În ședința instanței de apel*, reprezentantul apelantului Guvernul Republicii Moldova, ***** a susținut apelul declarat, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi soluții prin care acțiunea înaintată de ***** ***** să fie respinsă ca neîntemeiată.

*Reprezentații apelantului Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, ***** și *****,* au pledat întru susținerea apelului declarat, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi soluții prin care acțiunea înaintată de ***** ***** să fie respinsă ca neîntemeiată.

*Intimatul ***** *****, fiind legal citat nu s-a prezentat,* a fost reprezentant de către avocatul ***** care a solicitat respingerea cererilor de apel și menținera hotărîrii instanței de fond.

Audiind participanții prezenți în cadrul ședinței de judecată, s*tudiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că apelurile declarate de Guvernul Republicii Moldova și Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, hotărârea primei instanțe urmând a fi menținută, din următoarele considerente.*

Colegiul judiciar evidențiază că, prezenta cauză a fost repartizată în procedura de examinare a cererilor de apel urmare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2024 prin care decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2023 a fost casată iar cauza a fost restituită la rejudecare instanței de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: a) respinge apelul.

Conform prevederilor art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În fapt.

Analizând materialele dosarului, Colegiul constată că, prin Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 18-d din 05.02.2020, reclamantul ***** ***** a fost numit în funcţia de director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor (f.d.19 Vol. I).

Prin nota informativă nr. 01-6/3212 din 16 decembrie 2021, înaintată Guvernului Republicii Moldova de către Directorul general al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, ***** s-a comunicat că, [...] „*activitatea dlui ***** ***** în calitate de Director adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor pe domeniile de activitate încredinţate prin actul administrativ al Guvernului menţionat supra, se constată a fi reticentă, mai mult, fiind persoana de contact a refuzat deliberat în unele cazuri exercitarea atribuţiilor de serviciu, astfel împiedicând activitatea agenţilor economici în partea ce ţine de importul/exportul, transportare, depozitare, comercializare anumitor produse de*

uz fitosanitar în Republica Moldova sau peste hotarele Republicii Moldova, ceea ce în speţă prejudiciază imaginea Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor pe plan naţional dar şi internaţional.

*[...]Mai mult, activitatea dl ***** *****, în calitate de Director adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor, s-a dovedit a fi una dăunătoare, utilizând absolut nemotivat bunurile Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor. Astfel, de către Directorul general adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor, ***** *****, a fost utilizat în interes propriu autoturismul de serviciu de model ***** nr. de înmatriculare ***** **********, în zile de odihnă.*

*Este absolut nemotivată şi nejustificată depăşirea de către Directorul general adjunct ***** ***** a limitei aprobate pentru alimentarea automobilului de serviciu de model ***** nr. de înmatriculare ***** ********** (limita lunară stabilită fiind 250 litri), în următoarea perioadă:*

- *luna august 2020, supra limită 11,48 litri;*
- *luna septembrie 2020, supra limită 19,31 litri;*
- *luna octombrie 2020, supra limită 24,25 litri;*

[...] Codul de conduită are drept scop stabilirea unor norme de conduită în serviciul public şi informarea cetăţenilor cu privire la conduita pe care trebuie să o adopte funcţionarul public în vederea oferirii unor servicii publice de calitate; asigurarea unei administrări mai bune întru realizarea interesului public; contribuirea la prevenirea şi eliminarea corupţiei din administraţia publică şi crearea unui climat de încredere între cetăţeni şi autorităţile publice.

[...] Este de menţionat, potrivit art.7 din acelaşi act normativ, funcţionarul public este obligat să servească cu bună-credinţă autoritatea publică în care activează, precum şi interesele legitime ale cetăţenilor, iar potrivit alin.(2) al aceluiaşi articol, funcţionarul public are obligaţia să se abţină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorităţii publice.

*[...] Urmare celor expuse, având în vedere constatările din prezenta Notă informativă cu privire la abaterile disciplinare ale dlui ***** ***** coroborate la sancţiunile disciplinare expuse în art.58 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică, se consideră oportun aplicarea în privinţa ultimului celei mai aspre sancţiuni disciplinare (destituirea).”* (f.d. 22-24 din Dosar administrativ)

Astfel, în perioada 18.01.2022- 04.02.2022, de către grupul de anchetă format în baza deciziei Comisiei de disciplină a Cancelariei de Stat din 29.12.2021, a fost desfăşurată ancheta de serviciu cu privire la sesizarea menţionată.

Conform concluziei Raportului din 04 februarie 2022 referitor la desfășurarea anchetei de serviciu, în temeiul pct. 39, coroborat cu pct. 52 subpct. 1) din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărîrea

Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008, precum şi prevederilor art. 56-59 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, prevederilor art. 9 alin. 2) şi art. 131 din Legea nr. 25/2008 privind Codul de conduită a funcţionarului public şi prevederilor pct. 9 subpct. 1), 7) şi 8) şi pct. 1 subpct. 13) şi 20) din Anexa nr. 1 din Regulamentul privind modul de folosire a unităţilor de transport ale Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor, aprobat prin Ordinul Directorului general al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor nr. 449 din 04 noiembrie 2019, ***a propus*** constatarea comiterii abaterii disciplinare de către ***** ***** - director adjunct al Agenţiei Naţionale pentru Siguranţa Alimentelor, manifestată prin utilizarea nemotivată și nejustificată a automobilului de serviciu de model ***** nr.********** în afara orelor de serviciu, în zilele de odihnă și în perioada de aflare în concediu de odihnă/medical și aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcția publică (f.d. 98-103 verso din Dosar administrativ).

Prin procesul verbal al ședinței Comisiei de disciplină pentru funcționari publici de conducere de nivel superior din cadrul ministerelor și altor autorități administrative centrale nr. 2 din 07 februarie 2022, în rezultatul discuțiilor pe marginea Raportului de lucru din 04 februarie 2022, apreciind în ansamblu toate circumstanțele de fapt, au fost stabilite următoarele:

„[…] *cu privire la neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, având în vedere că acțiunile descrise țin de managementul instituțional, precum și lipsa unor probe pertinente la acest capitol, acestea nu vor fi examinare în cadrul procedurii disciplinare.*

*Cu privire la utilizarea automobilului de serviciu în interes propriu, în rezultatul prezentării unor probe pertinente cazului s-a constatat că ***** ***** a utilizat în mod repetitiv, nemotivat și nejustificat automobilul de serviciu în afara programului de muncă, în zilele de odihnă și în perioada aflării în concediu de odihnă și medical.*

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 9 din Legea nr. 25/2008 privind Codul de conduită a funcţionarului public ce țin de obligația funcționarului public de a folosi timpul de lucru, precum și bunurile aparținând autorității publice, numai în scopul desfășurării activităților aferente funcției publice deținute, precum și a prevederilor pct. 9 subpct. 1), 7) și 8) și pct. 1 subpct. 13) și 20) din Anexa nr. 1 din Regulamentul privind modul de folosire a unităților de transport ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, aprobat prin Ordinul directorului general al ANSA nr. 449 din 04.11.2019, care stabilesc regulile de utilizare a transportului de serviciu.

*În acest context, s-a constatat comiterea de către ***** ***** a abaterii disciplinare, prevăzută de art. 57 lit. h) și j) din Legea nr. 158/2008, manifestată prin utilizarea nemotivată și nejustificată a automobilului de serviciu de model*

****** nr.***** ********** în afara orelor de serviciu, în zilele de odihnă și în perioada de aflare în concediu de odihnă/medical.*

*[...] Luând în considerare gravitatea abaterii disciplinare și în conformitate cu art. 13[1] din Legea nr. 25/2008 privind Codul de conduită a funcționarului public, pct. 52 subpct. 1 din Regulamentul cu privire la comisia disciplinară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, s-a decis de a propune Guvernului aplicarea față de ***** *****, director general adjunct al ANSA, a sancțiunii disciplinare „destituirea din funcția publică", în temeiul art. 56-59 și art. 64 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public"* (f.d. 104-106 din Dosar administrativ).

Urmare cărui fapt, prin Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 56 din 13.04.2022, în temeiul art. 7 lit. j) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, a art. 56-59, 64 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, ***** ***** a fost destituit din funcția de director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, din data de 13.04.2022 (f.d. 117 din Dosar administrativ).

Nefiind de acord cu Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 56 din 13.04.2022, ***** ***** a depus acțiune în contencios administrativ (f.d. 6-18).

Fiind investită cu competența de examinare a prezentului litigiu, instanța de fond, prin hotărârea adoptată la data de 25 noiembrie 2022, a admis acțiunea înaintată de ***** *****.

A anulat Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 56-d din 13.04.2022 „Cu privire la destituirea din funcția publică a domnului ***** *****", ca ilegală.

A dispus restabilirea lui ***** ***** în funcția de director general adjunct în domeniul fitosanitar al Agenției de Stat pentru Siguranța Alimentelor.

A încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 14.04.2022, până la data pronunțării prezentei hotărâri de restabilire în funcție.

A încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar al acestuia.

A încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui ***** ***** cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 15 000 lei. (f.d.141, 149-163 Vol. I).

În drept.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art. 5 din Codul administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor

administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 208 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, prevede că, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ.

Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Astfel, în contextul circumstanțelor reliefate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că, concluzia primei instanțe este una legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate, Completul judiciar, reiterează prevederile art. 206 alin (1), (2) și (5) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin. (1) lit. g)-r)). Legislaţia în vigoare poate prevedea pentru unele categorii de salariaţi şi alte sancţiuni disciplinare. (5) La aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective.

Conform art. 56 din Legea sus indicată, pentru încălcarea îndatoririlor de serviciu, a normelor de conduită, pentru pagubele materiale pricinuite, contravenţiile sau infracţiunile săvîrşite în timpul serviciului sau în legătură cu exercitarea atribuţiilor funcţiei, funcţionarul public poartă răspundere disciplinară, civilă, administrativă, penală, după caz.

Art. 57 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevede expres că, constituie abateri disciplinare: a) nerespectarea programului de muncă, inclusiv absenţa sau întîrzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat; c) intervenţiile în favoarea soluţionării unor cereri în afara cadrului legal; d) nerespectarea cerinţelor privind păstrarea secretului de stat sau a confidenţialităţii informaţiilor de care funcţionarul public ia cunoştinţă în exerciţiul funcţiei; e) refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile şi atribuţiile de serviciu, precum şi dispoziţiile conducătorului; f) neglijenţa şi/sau tergiversarea, în mod repetat, a îndeplinirii sarcinilor; g) acţiunile care aduc atingere prestigiului autorităţii publice în care activează; h) încălcarea normelor de conduită a funcţionarului public; i) desfăşurarea în timpul programului de muncă a unor activităţi cu caracter politic specificate la art.15 alin. (4); j) încălcarea prevederilor referitoare la obligaţii şi restricţii stabilite prin lege; k) încălcarea regulilor de organizare şi desfăşurare a concursului, a regulilor de evaluare a performanţelor profesionale ale funcţionarilor publici; l) alte fapte considerate ca abateri disciplinare în legislaţia din domeniul funcţiei publice şi funcţionarilor publici; m) încălcarea regulilor și rigorilor procedurale cu privire la inițierea, desfășurarea și înregistrarea controlului de stat asupra activității de întreprinzător.

Conform art. 58 din Legea indicată, pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcţionarului public îi pot fi aplicate următoarele sancţiuni disciplinare:

a) avertisment;

b) mustrare;

c) mustrare aspră;

d) suspendarea dreptului de a fi promovat în funcţie în decursul a doi ani;

g) destituirea din funcţia publică.

h) retrogradarea în funcție și/sau în grad de calificare.

Conform art. 64 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, (1) Persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune destituirea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei destituirii din funcţia publică, în următoarele cazuri: b*) drept sancţiune disciplinară, aplicată pentru săvîrşirea unei abateri disciplinare care a avut consecinţe grave*.

Completul de judecată reține că, instanța de fond întemeiat a reținut că, deși în contextul analizei circumstanțiale a cauzei se atestă admiterea de către reclamantul ***** ***** a unei abateri disciplinare în sensul reglementărilor reiterate mai sus, la caz, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității, fapt reglementat expres de legiuitor în art. 29 din Codul administrativ.

Așadar, cu referire la eliberarea reclamantului din funcţie, Colegiul judiciar atestă că, deși potrivit probelor administrate atît în instanța de fond, cît și la etapa examinării cauzei în apel, în cumul cu probele administrate de Dosarul administrativ prezentat, se constată cert că reclamantul ***** ***** a utilizat automobilul furnizat de Autoritatea Națională pentru Siguranța Alimentelor atît în scopurile funcției publice deținute, cît și în scopuri personale, fapt ce se demonstrează prin lipsa probatoriului ce ar confirma invocările acestuia cu referire la existența acordului Directorului general al ANSA cu privire la utilizarea acestuia.

Este important, însă, că în această parte apelanții nu au manifestat dezacord cu poziția instanței de fond, prin urmare, cu referire la comiterea abaterii disciplinare de către ***** *****, instanța de apel nu se va mai referi.

Cu referire la sanțiunea aplicată pentru abaterea disciplinară constatată, Colegiul consideră, că angajatorul nu a motivat aplicarea celei mai aspre sancțiuni din cele stabilite de lege, iar din cumul circumstanțelor stabilite, Colegiul apreciază, că într-adevăr aceasta a fost una disproporționată în raport cu cele comise de către intimat.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.29 Cod administrativ (1) Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii.

(2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

(3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Colegiul evienţiază că art.58 din Legea 158/2008, citat mai sus, stabilește mai multe sancțiuni disciplinare care pot fi aplicate funcționarilor publici, iar alin.(10) din art.59 al acestei norme prevede că, la individualizarea sancţiunii disciplinare se va ţine seama de cauzele şi gravitatea abaterii disciplinare, de circumstanţele în care aceasta a fost săvîrşită, de comportamentul funcţionarului public în timpul serviciului, precum şi de existenţa altor sancţiuni disciplinare al căror termen nu a expirat.

Aceleași reglementări se regăsesc în Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, parobat prin Hotărîrea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, care la p. 55 prevede: La individualizarea sancţiunii disciplinare aplicabile funcţionarului public, comisia de disciplină ţine cont de:

1) cauzele care au determinat săvîrşirea abaterii disciplinare;

2) împrejurările în care aceasta a fost săvîrşită;

3) gradul de vinovăţie;

4) gravitatea şi consecinţele abaterii disciplinare;

5) conduita funcţionarului public;

6) existenţa unor antecedente disciplinare ale funcţionarului public, care nu au fost stinse în condiţiile legii.

Astfel, angajatorul urmează să raporteze circumstanțele de fapt stabilite la normele de drept aplicabile, să indice gradul de vinovăție, gravitatea și consecințele abaterii disciplinare și să motiveze soluția de aplicare a sancțiunii, în special să motiveze aplicarea unei sancțiuni mai aspre din rîndul celor prevăzute.

În speță, angajatorul a aplical lui ***** ***** cea mai aspră sancțiune – destituirea din funcție, însă a omis să motiveze din care considerente nu este posibilă apilicarea unei alte sancțiuni, mai blînde.

Se constată, deci, că autoritatea publică nu a ținut cont de principiul proporționalității la momentul emiterii actului administrativ defavorabil, invocându-se la caz dreptul discreționar al autorității emitente.

Principiul proporționalității, în esență, rezultă din principiul supremației legii și are drept scop protejarea cetățenilor de o administrare neproporțională. Mijloacele utilizate de autoritățile publice pentru atingerea unui scop trebuie să fie potrivite, să fie necesare și rezonabile. O măsură întreprinsă de autoritățile publice, este potrivită doar dacă prin ea se poate atinge scopul dorit și este necesară doar în cazul în care nu sunt alte mijloace echivalente care s-ar potrivi, care nu ar leza drepturile persoanei interesate.

Din analiza prevederilor art.art.29, 137 Cod administrativ, rezultă, că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: - urmărește un scop legitim; - este potrivită; - este necesară și – este rezonabilă.

Anume autoritatea publică trebuie să demonstreze dacă a fost repectat principiul proporționalității la emiterea actului administrativ sau în măsurile care au fost întreprinse. În speță, Colegiul apreciază, că autoritatea publică a eșuat în a dovedi proporționalitatea sncțiunii aplicate intimatului/reclamant.

Colegiul judiciar respinge argumentele autorităților publice apelante privitor la faptul că instanța de fond eronat a reținut la caz caracterul disproporționat al sancțiunii stabilite prin actul administrativ contestat, or, în acest sens, urmează a fi punctat că, autoritatea publică urmează să realizeze corespunzător dreptul discreționar, având posibilitatea de a alege o măsură din cele prevăzute de lege, având o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa, autoritatea urmând să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul, nefiind, însă, complet liberă în utilizarea dreptului discreționar, deoarece exercitarea acestui drept trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, astfel, încât autoritățile publice să acționeze cu bună-credință, în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul, fără erori discreționare și fără admiterea unui arbitrariu.

Or, în contextul în care legea oferă organului competent dreptul de a aplica funcționarului public alte sancţiuni disciplinare, până la destituirea din funcţia publică, această autoritate are obligaţia de a examina dosarul disciplinar şi de a aplica sancţiunea ce reprezintă cea mai gravă sancţiune din cele prevăzute de lege, doar cu respectarea principiilor nominalizate.

În același sens, Colegiul punctează că, în conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.

Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Contextual, având la bază tezele formulate în decizia Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2024, Colegiul judiciar notează, că motivarea actelor emise, inclusiv a actelor administrative, este direct legată de dreptul justiţiabilului la un proces echitabil. Chiar dacă articolul 6 din Convenţie nu o prevede în mod expres, această obligaţie permite exercitarea efectivă a dreptului la apărare şi aprecierea gradului de proporţionalitate a ingerinţelor admise în drepturile reclamanţilor, precum şi respectarea imperativelor de ordine publică, iar Guvernul Republicii Moldova în cazul de față, nu trebuie să facă excepţie de la această regulă.

Ținând cont de dreptul său discreționar, organul abilitat la caz, a decis asupra aplicării față de reclamantul ***** ***** a sancțiunii disciplinare reglementată de art. 58 lit. g) din Legea cu privire la funcția publică și funcționarul public, - destituirea din funcția publică.

Potrivit art. 29 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, o măsură este proporțională dacă este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege. Astfel, destituirea din funcția publică deținută și ne aplicarea la caz a altei sancțiuni reglementate și enumerate în Legea cu privire la funcția publică și funcționarul public, chiar pentru presupusa încălcare reținută de Comisia disciplinară, nu este la caz o măsură adecvată pentru atingerea scopurilor expuse în lege.

Totodată, cu referire la dezacordul părților apelante cu hotărârea instanței de fond în partea în care ultima a supus testului de proporționalitate actului administrativ emis, Colegiul judiciar notează că, conform art. 29 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă este necesară pentru atingerea scopului. Conform acestui element al

proporționalității înseamnă că măsura oficială trebuie să fie cel mai blând mijloc de atingere a scopului de reglementare.

Colegiul judiciar atestă că, autoritatea publică emitentă a actului administrativ defavorabil în privința reclamantului ***** *****, nu a efectuat această analiză la caz, astfel, nefiind analizate alternativele de reglementare a cazului individual care să îndeplinească scopul de reglementare în același mod. Dezavantajele pe care le presupun alte opțiuni de reglementare trebuie luate în considerare și stau în calea caracterizării lor ca mijloc mai blând.

Conform art. 29 alin. (2) lit. c) – (3) din Codul administrativ, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Această cerință implică o punere în balanță a valorilor protejate juridic. Cu cât dreptul este mai vătămat cu atât mai mult se cere ca avantajul de pe urma ingerinței să fie superior. Este de notat că, destituirea din funcția publică deținută de ***** ***** la caz nu este doar o măsură nerezonabilă, și prin sine constituie sancțiunea disciplinară cea mai aspră prevăzută și reglementată de legiuitor, nefiind motivată în acest sens necesitatea strigentă de a aplica anume această măsură în coraport cu celelalte măsuri prevăzute ca mijloc de sancționare.

În contextul circumstanțelor de fapt și de drept supuse analizei, Colegiul judiciar atestă fără echivoc, că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la ilegalitatea actului administrativ contestat – Dispoziția Guvernului Republicii Moldova nr. 56-dd din 13.04.2022 cu privire la destituirea din funcția publică a domnului ***** *****”, urmare a cărui fapt a conchis asupra anulării acesteia.

Or, după cum a reținut instanța de fond, prestigiul unei autorități publice nu poate fi sau, cel puțin, nu urmează a fi compromis prin utilizarea automobilului de serviciu în afara orelor de serviciu, în lipsa altor încălcări, mai grave, eventual comise de funcționarul public.

În concluzia analizei efectuate asupra legalității și temeiniciei actului judecătoresc emis de instanța ierarhic inferioară, având în vedere că solicitările reclamantului ***** ***** cu privire la restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejidiciului moral sunt pretenții subsecvente solicitării de bază cu privire la constatarea ilegalității actului administrativ individual defavorabil și dat fiind faptul că în această parte, argumentele reclamantului și-au găsit justificare în probatoriul administrat la materialele cauzei în raport cu cadrul normativ incident, Colegiul judiciar recunoaște ca fiind corectă motivarea efectuată de către instanța de fond privitor la restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejidiciului moral, iar pentru a nu admite repetări inutile, instanța de apel le va însuși.

În concluzie, Colegiul judiciar apreciază ca nefondate alegațiile autorităților publice apelante care au dedus că instanţa de fond ar fi ignorat circumstanţele relevante cazului și a emis o hotărâre pripită, neanalizând multilateral actele normative şi legislaţia în vigoare ce reglementează astfel de litigii, or, acestea nu pot fi reținute în situația în care se combat cu cele invocate supra și se axează pe circumstanțele, care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, apreciate cu respectarea cadrului legal aplicabil în speță.

Pe cale de consecință, instanța de apel nu poate reține argumentele părților apelante, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, deoarece întru susținerea apelurilor nu au fost reflectate temeiuri de ilegalitate a hotărârii contestate, ci și-au rezervat doar dreptul de a contesta hotărârea judecătorească.

În lumina celor relatate, având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate în apelurile declarate de Guvernul Republicii Moldova și ANSA sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de *Guvernul Republicii Moldova şi de Autoritatea Națională pentru Siguranța Alimentelor*.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 noiembrie 2022, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de ***** ***** către Guvernul Republicii Moldova, cu participarea terților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Agenția de Stat pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
judecătorul **Victoria Sîrbu**

Judecător **Angela Bostan**

Judecător **Angela Braga**